

Uitgangspunten voor Rotterdams Regenboogakkoord

Inleiding

Vertrouwen en compassie liggen aan de basis van een gezonde samenleving. In ons Rotterdam moet iedereen zich thuis voelen. Een veilige plek om jezelf te zijn is cruciaal in ieders ontwikkeling. Als diverse stad met zoveel verschillende mensen moet Rotterdam het voortouw nemen in het uitdragen van deze waarden. Helaas is het voor LHBT+-personen niet altijd vanzelfsprekend. Daarom heeft het Links Verbond deze uitgangspunten geformuleerd voor een Rotterdamse Regenboogakkoord

1. Voorlichting

Iedereen is gelijk en moet de vrijheid hebben zichzelf te zijn. Juist daarom is voorlichting over seksuele oriëntatie en genderidentiteit op scholen ontzettend belangrijk. Steeds meer jongeren krijgen hierover voorlichting, maar nog niet overal en ook nog niet altijd even goed. In samenwerking met organisaties die hetzelfde doel nastreven en die zich hiervoor inzetten kunnen we zorgen voor kwalitatief goede voorlichting op alle scholen.

2. Veilige ontmoeting en kennismaking

Internetdating is een makkelijke en populaire manier om in contact te komen met andere LHBT+ personen. Helaas zijn online datingapps zoals Grindr voor sommige jongeren een toevlucht, omdat de directe omgeving niet veilig genoeg is om openlijk te daten. Deze datingapps brengen ook gevaren met zich mee. Mensen kunnen zich anders voordoen dan dat ze zijn en jongeren kunnen in contact komen met oudere mannen die misbruik maken van hun kwetsbare situatie. Rotterdam moet initiatieven steunen die de veiligheid van ontmoeting en kennismaking tussen jongeren waarborgt.

3. Opvang en begeleiding voor LHBT+-statushouders

Onder de groep statushouders die zich in Rotterdam mogen vestigen bevinden zich ook LHBT+ personen. Het Links Verbond wil zich samen met de belangenorganisaties hard maken voor begeleiding en veilige opvang van deze groep. Deze mensen moeten zich snel thuis voelen in onze stad, een netwerk kunnen opbouwen en kunnen participeren. Snel thuis, Rotterdam moet namelijk in de eerste plaats een veilige plek zijn voor deze statushouders.

4. Aandacht voor dakloze LHBT+-jongeren

Thuisloze LHBT+-jongeren vormen een onzichtbare en vergeten groep in Nederland, waar meer aandacht voor moet zijn. Vaak hebben deze jongeren te maken met afwijzing van de familie of zijn zij uit huis gezet. Voor LHBTI-jongeren is het daarnaast lastiger om hun leven weer op te pakken nadat zij op straat zijn beland, omdat de stap naar hulpverlening vaak groot is. Daarom moeten dakloze LHBTI-jongeren en hulpverleners beter in kaart gebracht worden, zodat betere hulp kan worden verleend. Daarnaast moet er geïnvesteerd worden in voldoende opvang voor deze kwetsbare jongeren.

5. Diversiteit-ambassadeurs

In 2010 werden zeven ambassadeurs ingesteld om zich in te zetten voor het bespreekbaar maken van seksuele diversiteit en respect voor ieders persoonlijke vrijheid op scholen, sportclubs en maatschappelijke organisaties. Deze zeven prominente Rotterdammers stopten hier echter vrij snel mee omdat ze vonden dat het gemeentebestuur 'absoluut niet betrokken' was. De doelen van deze ambassadeurs zijn onverminderd van belang. De gesprekken die deze ambassadeurs hielden verliepen meer dan eens moeizaam, bijvoorbeeld bij voetbalclubs. Daarom moet de gemeente ervoor zorgen dat de functie van deze diversiteit-ambassadeur weer in het leven wordt geroepen.

6. Veilige werkplek

Iedereen moet overal zichzelf kunnen zijn. Zeker op je werkplek, waar je een groot deel van je leven doorbrengt, moet er echt een veilige sfeer heersen. Helaas is dit lang niet overal het geval, en wordt er op plekken bijvoorbeeld gezwegen over geaardheid, of wordt er gediscrimineerd op basis hiervan. Gelukkig is er al het platform arbeidsdiscriminatie, wat een stap in de goede richting is. Toch moet er meer gedaan worden.

De gemeente Rotterdam is een gigantische werkgever, en moet daarom meer verantwoordelijkheid nemen. Zo is stap één dat het bewustzijn wordt verhoogd. Bijvoorbeeld met het jaarlijkse medewerkerstevredenheidsonderzoek waarin (nog) geen enkele relatie wordt gelegd met LHBT+-medewerkers. Ook moeten organisaties die zich voor een veilige werkplek inzetten meer worden gestimuleerd. Het gaat hier om het welbevinden van medewerkers die zich met hart en ziel voor deze stad inzetten en die onze steun verdienen. Rotterdam als verantwoordelijk werkgever is aan zet!

7. Roze zorg

Oudere mensen die op latere leeftijd in een zorginstelling komen te wonen ervaren vaak problemen met hun seksuele geaardheid. Het is nog lang niet overal geaccepteerd om ook op oudere leeftijd jezelf te kunnen zijn. Ook mensen die tijdelijk in een zorginstelling terechtkomen, vanuit de WMO, ervaren nog niet altijd dat hun geaardheid geaccepteerd wordt. Dat vraagt om een cultuuromslag in de zorg. Er is specifiek beleid nodig waarbij zorgverleners expliciete aandacht geven aan het feit dat mensen zich prettig en veilig voelen.

Niet alleen roze ouderen verdienen extra aandacht. Er zijn veel Rotterdamse LHBT+-jongeren die zorg nodig hebben, en dat niet altijd voldoende krijgen. De huidige hulpverlening is gericht op pesten en sociale uitsluiting, maar toch lijken de specifieke problemen van LHBT+-jongeren niet altijd even goed begrepen of behandeld te worden. Er is meer kennis en expertise en gespecialiseerde GGZ-zorg nodig.

8. Organisaties, initiatieven uit de stad

Gelukkig zijn er in Rotterdam veel mensen die zich willen inzetten voor een stad waar iedereen zich thuis voelt. Helaas is een groot deel van dergelijke groepen, organisaties en initiatieven wegbezuinigd in de afgelopen jaren, omdat de subsidies zijn stopgezet. Dit moet anders! Iedereen die zich met goede ideeën en liefde voor de stad wil inzetten voor het bestrijden van discriminatie en bevorderen van gelijke rechten moet die kans krijgen.

Co Engberts (PvdA)

Luiza Soares (SP)

Lies Roest (GroenLinks)

Nourdin El Ouali (Nida)